

- values in persons older than 82 years of age: report from a population-based study of twins. *Scand J Clin Lab Invest* 2003;63:1-14.
12. Heller DA, de Faire U, Pedersen NL, Dahlén G, McClearn GE. Genetic and environmental influences on serum lipid levels in twins. *N Engl J Med* 1993;328:1150-6.
 13. Middelberg RP, Spector TD, Swaminathan R, Snieder H. Genetic and environmental influences on lipids, lipoproteins, and apolipoproteins: effects of menopause. *Arterioscler Thromb Vasc Biol* 2002;22:1142-7.
 14. Poulsen JE. Diabetes mellitus. *Ugeskr Laeger* 1964;126:153-65.
 15. Shepherd GR. Diabetes of juvenile onset with 40 years' survival and no gross damage. *Arch Intern Med* 1971;128:284-90.
 16. Korp W, Zweymüller E. 50 Jahre Insulinbehandlung an der Wiener Kinderklinik – das Schicksal zuckerkranken Kinder aus der ersten Insulinära. *Wien Klin Wochenschr* 1973;85:385-90.
 17. Agardh D, Gaur LK, Agardh E, Landin-Olsson M, Agardh CD, Lernmark A. HLA-DQB1*0201/0302 is associated with severe retinopathy in patients with IDDM. *Diabetologia* 1996;39:1313-7.
 18. Borch-Johnsen K, Nissen H, Salling N, Henriksen E, Kreiner S, Deckert T, et al. The natural history of insulin-dependent diabetes in Denmark: Long-term survival – who and why. *Diabet Med* 1987;4:211-6.
 19. Klein BE, Klein R, McBride PE, Cruickshanks KJ, Palta M, Knudtson MD, et al. Cardiovascular disease, mortality, and retinal microvascular characteristics in type 1 diabetes: Wisconsin epidemiologic study of diabetic retinopathy. *Arch Intern Med* 2004;164:1917-24.
 20. Allen KV, Walker JD. Microalbuminuria and mortality in long-duration type 1 diabetes. *Diabetes Care* 2003;26:2389-91.
 21. Hänninen J, Takala J, Keinanen-Kiukaanniemi S. Albuminuria and other risk factors for mortality in patients with non-insulin-dependent diabetes mellitus aged under 65 years: a population-based prospective 5-year study. *Diabetes Res Clin Pract* 1999;43:121-6.
 22. Östgren CJ, Lindblad U, Melander A, Råstam L. Survival in patients with type 2 diabetes in a Swedish community: Skaraborg hypertension and diabetes project. *Diabetes Care* 2002;25:1297-302.
 23. Nilsson SE, Nilsson JE, Frostberg N, Emilsson T. The Kristianstad Survey II. Studies in a representative adult diabetic population with special reference to comparison with an adequate control group. *Acta Med Scand Suppl* 1967;469:22-3.

SUMMARY

Studies on patients with long-term diabetes survival without severe complications can give information about protective factors. Therefore, the present study aims to describe the long-term survival of patients with diabetes during successive periods following the introduction of insulin therapy in 1923. After registration in 1973 of the first local diabetic patient in Jönköping with a fifty-year survival, this group has successively increased. Of those who were diagnosed during the period 1940 through 1949 there was a fifty-year survival in about one third. The successively better survival emphasises the importance of therapeutic progress. The study found no difference in diabetes control between those surviving 50 years and those with an age-matched group with a survival of 15 years. The insulin dose tended to decrease after 30 years duration. Peripheral vibration sensitivity as well as renal function deteriorated by longer duration. The serum ratio of HDL-cholesterol to triglycerides increased. The frequency of glaucoma, cataract, and a history of myocardial infarction increased. In spite of long duration, one third of the sample had escaped serious retinopathy.

Sven E Nilsson, Martin S Nilsson, Erik D Nilsson, Peter M Nilsson

Correspondence: Sven E Nilsson, Institutet för gerontologi, SE-551 11 Jönköping, Sweden sven.nilsson@hhj.hj.se

=artikeln är referentgranskad

I Läkartidningens elektroniska arkiv
<http://larkiv.lakartidningen.se>
är artikeln kompletterad med fullständig referenslista

Svår konst att välja rätt påve

Läkaren Petrus Hispanus den ende påven i paradiset trots att hans bana kantades av »egendomliga sammanträffanden»

Av 265 påvar är Johannes XXI, känd som Petrus Hispanus, den ende läkaren. Han föddes i Lissabon omkring 1215, läste medicin i Paris och Montpellier och undervisade i medicin i Siena.

Hans lärobok i logik, »Summulae logicales«, i tolv delar användes i flera hundra år. Ett medicinskt kompendium för vanligt folk, »Thesaurus pauperum«, blev mycket populärt. Han skrev också en bok om ögonsjukdomar, »Liber de oculo«. Läkarpåven som starrstickare är avbildad på ett portugisiskt frimärke från 1977.

Petrus blev påvlig livmedikus 1275 och vårdade Gregorius X (som valdes efter den längsta konklaven hittills, nära tre år!), Innocentius V och Adrianus V, vilka samtliga avled inom sju månader på påvetronen! Katolska kyrkan negligerade dessa egendomliga samman-

Läkarpåven, Johannes XXI, alias Peter Hispanus, som starrstickare är avbildad på ett portugisiskt frimärke från 1977.

träffanden, och 1276 valdes Petrus Hispanus till påve.

Tyvärr hjälpte varken hälsa eller relativ ungdom den nya påven Johannes XXI till ett långt liv. Han hade byggt en egen studerkammare i palatset i Viterbo, men taket rasade in och dödade honom efter åtta månader i sitt nya ämbete.

Fyra dödsfall inom 15 månader togs som ett dåligt omen av katolska kyrkan. En påve med vetenskapliga tankebetydelse nästan kätteri, och ingen läkare har efter Johannes XXI, Petrus Hispanus, valts till påve.

Men i Dantes »Divina commedia« är »den spanske Petrus som lyser klart i tolv böcker« den ende påven i paradiset!

**Lennart Berggren
Björn Svedbergh**
ögonkliniken,
Akademiska sjukhuset, Uppsala